

РЕШЕНИЕ

№ 4622

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4256** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Р. П. Г. срещу Съдебно решение от 23.03.2022г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 129 състав по н.а.х.д № 1757/2022г. С последното е изменено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-023227 от 12.11.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „ПП“, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 300,00 (триста) лв., на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от същия, като е намален размерът на глобата на 100 /сто/ лв.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, като се сочи, че за извършеното е образувано досъдебно производство и наказването му административен ред би било нарушение на принципа *non bis in idem*.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща

представител за участие в производството. Ответникът СДВР, редовно призован, не изпраща представител за участие в производството и не взема становище по предявената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, 18 касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо и правилно.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 06.11.2021г. в 00.20ч. в [населено място], Р. П. Г. управлявал МПС – л.а. „Пежо 307“ с Рег. [рег.номер на МПС] и при извършена проверка от служители на ОПП- СДВР било установено, че управлява без свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС), след като е лишен по административен ред от право да управлява МПС, както и след употреба на алкохол. За така констатираното нарушение срещу Г. бил съставен АУАН№ 828727/06.11.2021г. г., а въз основа на него - и издадено процесното НП, с което за нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП на същия е било наложено административно наказание глоба в размер на 300,00 лв., на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмените доказателства, които се съдържат в административнонаказателната преписка. Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че спорното НП е издадено от компетентен орган, като в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, опорочаващи НП и ограничаващи правото на защита на жалбоподателя. Посочил е, че въз основа на АУАН е издадено НП при идентично фактическо описание на релевантните факти и твърдение на квалификацията. Намерил е, че по безспорен начин е установено и осъществяването на вмененото на касатора нарушение - управлява МПС след като е лишен от това право по съдебен или административен ред. По отношение на субективната страна е изложил съображения, че нарушението е извършено виновно, като Г. е осъзнавал характера на собствената си неправомерна проява, нейното проявление и настъпилите в резултат на такова управление последици. Счел е, обаче

че размерът на наложената глоба не е обоснован, а липсата на мотиви за налагане на максималния ѝ размер е основание за нейното редуциране.

Административен съд София-град, 18 касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила. Процесуалните права на касатора не са били ограничени и нарушени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав, при постановяването му съдът не е нарушил закона и процесуалните правила, а наложеното наказание е справедливо. Ето защо обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила. Съображенията на съда са следните:

След обсъждане на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност въззивният съд е възприел за установена фактическа обстановка, въз основа на която е направил правния извод законосъобразност на спорното НП и го е потвърдил. Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2.

Предвид така изложеното, касационният съд приема, че при разглеждане и решаване на спора, въззивният съд не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неизпълнение на задължението за провеждане на задълбочено съдебно дирене. Като е извършил необходимото в съответствие с чл. 13 НПК, чл. 14, ал. 1 НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, съдът е постановил акт в съответствие със сочените процесуални разпоредби.

На следващо място, правилно е възприето от районния съд, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН и те не страдат от съществени пороци. Обжалваният санкционен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на изискванията на чл. 34 ЗАНН. Законосъобразен е правният извод на съда, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Г. за извършено от него нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 ЗДвП като е отчел, че СУМПС на касатора е било отнето към датата на извършване на нарушението.

По приложението на закона:

Съгласно чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, за да управлява МПС, водачът трябва да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Санкционната разпоредба на чл. 177, ал. 1, т.1 ЗДвП предвижда административнонаказателна отговорност за лице, което управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление или то е отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 - глоба от 100,00 лв. до 300,00 лв. Следователно, субект на административнонаказателна отговорност като извършител е физическо лице,

чиято отговорност е лична и виновна.

Въззивният съд се е произнесъл по направеното възражение относно образуваното досъдебно производство по същия случай. Обсъдил е, че наказателното производство е по отношение на друго констатирано нарушение, осъществяващо признаците на състав на престъпление, а именно шофиране след употреба на алкохол. Следователно се касае за едно деяние, което осъществява от една страна състав на престъпление, а от друга страна нарушение на ЗДвП, като не са налични данни по делото да се води друго производство за това, че лицето е управлявало МПС след като е било лишено от това право по административен ред.

По съществуващото на спора, след като е обсъдил доказателствената съвкупност и в съответствие с нея, съставът на СРС законосъобразно е приел, че Г. е осъществил вмененото му нарушение. Правните изводи на съда са правилни и се споделят от касационния съд. Описаните в АУАН и НП обстоятелства отговарят на фактическия състав на нарушение на чл. 150а, ал. 1, ЗДвП, за което правилно въз основа на санкционната разпоредба на чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е била ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето. Управлението на МПС без СУМПС осъществява състава на административното нарушение по чл. 150а, ал. 1 ЗДвП. Цитираната норма на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП изисква определено поведение, което следва да имат водачите на пътни превозни средства с цел осигуряване безопасността на движението.

Съображенията на районния съд относно индивидуализацията на наказанието, изложени в съдебния акт, изцяло се възприемат от настоящата инстанция и не е нужно да бъдат преповтаряни. Предвид всичко изложено, законосъобразен е крайният правен извод на въззивния съд, че правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора Г., поради което съдебното решение, предмет на касационен контрол, следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София-град, 18 касационен състав, след съвещание,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение от 23.03.2022 на СРС, 129 състав по н.а.х.д.№ 1757/2022г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.